

[Drachmann.]

er for høj. Denne doktrinære Overførelse af københavnske Forhold til andre er efter min Mening fuldkommen ubeføjet. Uretfærdigheden mod Gentofte er blevet forøget ved Overgangstidens Nedsættelse fra 10 Aar til 8 Aar, Indførelse af Kontrol med Skatteligningen og den varige Dekorts Forsvinden. Man maa dog antage, at det Materiale og den Basis, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister forelagde sit Lovforslag, ydede en vis rimelig Hensyntagen til Gentofte, men til Trods for vægtige Indvendinger, der er fremkommet i Udvalget, er Vilkaarene for Gentofte nu blevet yderligere forringet.

Det kan være meget godt at tale om, at man bor i et Skattely o. s. v., men Hovedsagen for en Familiefader eller en Familienmoder er dog, at Pengene anvendes, og ingen kan være blind for — undtagen desværre netop Flertallet og delvis ogsaa Indenrigsministeren — at Sandheden i Sagen er den, at den Rabat, der har været i Gentofte, og om hvis Berettigelse det nu er for sent at strides, har nedfældet sig, er blevet kapitaliseret, har givet sig Udslag i de stærkt forøgede Omkostninger, der er ved at bo derude. Alle vi, der bor i Gentofte, ved, at Huslejen og Grundrenten er højere, Leveomkostningerne er højere, Varepriserne ligeledes, ja, lige til Lønnen for Hushjælp, hvis man overhovedet kan faa Hushjælp derude, og endelig ikke mindst Transportudgifterne, alt, hvad der løber paa til Sporvogne, Tog og Biler. Den lavere Skat har nedfældet sig i og bevirket et højere Omkostningsniveau, større faste Udgifter.

Problemet er derfor ikke løst med, at man siger: de har lavere Skat derude, nu skal de have lige saa høj Skat som vi andre. Jeg ved godt, at den sande Mening med det hele er, at man vil standse Udflytningen fra København og faa Strømmen til at vende. Jeg tror imidlertid, at dette er en usocial og i hvert Fald en ufolkehigiejnisk Foranstaltning. Vi er alle interesserede i en Udflytning til sunde og landlige Forhold af saa stor en Del af Befolkningen som muligt, en Spredning af de store Byer. Men det er altsaa Meningen; at Strømmen skal tvinges tilbage igen. Følgen vil blive, at naar der er gaaet nogen Tid, vil de store moderne Komplekser og Villaer med de høje Huslejer faa en Tilbagegangsperiode, medens de gamle saakaldte umoderne Lejligheder inde i den indre By vil faa en Renaissance. Hele denne Vandring først frem og saa tilbage er et Spild af Kapital, og jeg tror ikke, der er

nogen sund Hensigt i at fremme denne Udvikling.

Jeg er imidlertid ganske sikker paa, at det ikke varer 8 Aar, som den højtærede Ordfører sagde, inden dette skal tages op til Revision, thi naar Lovforslaget skyder berettigede Hensyn til Side paa en meget haandfast Maade og er baseret paa fejle Beregninger, idet man ikke har gjort Forsøg paa at imødegaa de Indvendinger, der er kommet fra dem, som har Begreb om disse Ting, kan jeg garantere det høje Ting, at Revisionen nok skal melde sig, før de 8 Aar er gaaet. Derfor beklager jeg sammen med mit Partis øvrige Medlemmer og til Dels Partiet Venstre, at der ikke er blevet Lejlighed til en indgaaende Forhandling i Udvalget, og beklager selvfølgelig allermest, at der ikke er blevet taget Hensyn til de Indvendinger, de saare berettigede Indvendinger, der er fremført af Gentofte Kommunalbestyrelse. Men Sagen bliver tvunget igennem under Trusler, en Trusel, der ved Forhandlingen i Dag er blevet saa aabenbar, nemlig Truselen om Indlemmelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, der jo talte som Frederiksbergs Repræsentant, erklærede, at vi var rede til en Udligning. Han beklagede derefter, at det Forslag, som her forelaa, ikke var det, som Embedsmandskommissionen var blevet enig om. Jeg beklager i og for sig, at det ærede Medlem ikke er Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse mere, for hvis han havde været det, er det muligt, at der virkelig havde kunnet komme en Forhandling i Gang om Spørgsmaalet Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at da Forslaget fra Embedsmandskommissionen kom frem, tog det konservative Flertal paa Frederiksberg Afstand fra det og nægtede at forhandle om det. Mindretallene henstillede, at man gik ind i en Forhandling om dette Forslag. Det nægtede man pure. At det ikke er blevet dette Forslag, har Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse saaledes Ansvaret for.

Det ærede Medlem siger, at der er jo mange Maader at løse de kommunale Opgaver paa. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han frygtede for, at Københavns Kommune skulde være ødsel, og at det